

[naslovna](#)[hrvatski
europski
američki
festivali](#)[knjige
časopisi
povijest
dvd arhiv
feljton](#)[o nama
impressum
kontakt
potpora
kulisa.eu](#)

traži

NAJPRODUKTIVNIJI REDATELJ NEZAVISNIH FILMOVA

8. Hrvatski nezavisni film – David protiv Golijata: Nezavisni projekti Nevija Marasovića: *The Show Must Go On*, *Goran*, *Vis-à-vis* i *Šlager*

Piše:

Zlatko
Vidačković

kritike i eseji

- filmska glazba
- feljton: film i društvo
- feljton: motiv smrti u filmskoj umjetnosti
- feljton: svjetska književnost i film
- feljton: hrvatska književnost i film
- feljton: hrvatski nezavisni film

Nevio Marasović, jedan od najistaknutijih predstavnika nezavisne produkcije u suvremenoj hrvatskoj kinematografiji, kroz svoja četiri nezavisna filma – *The Show Must Go On* (2010), *Goran* (2016), *Vis-à-vis* (2013) i *Šlager* (2024) redefinirao je granice lokalne filmske produkcije. Kroz inovativne pristupe temama, specifičan režijski stil i korištenje minimalnih finansijskih resursa, Marasović je dokazao da nezavisna produkcija može biti prostor kreativne slobode i eksperimenta. Analizirajmo spomenute filme u kontekstu njihove tematske raznolikosti, producijskih izazova i doprinosa nezavisnom filmskom stvaralaštvu.

The Show Must Go On (2010)

Marasovićev dugometražni prvijenac, *The Show Must Go On*, znanstvenofantastična drama s elementima distopije, smještena je u blisku budućnost Zagreba tijekom globalne nuklearne katastrofe. U filmu se paralelno prate zbivanja u reality showu *Housed* i apokaliptični događaji izvan kuće. Producija filma realizirana je uz minimalan budžet od 200 tisuća kuna, što je rezultiralo kreativnim rješenjima poput maštovitog korištenja CGI efekata koji su uspješno dočarali futuristički Zagreb (Grozdanović, 2011).

Iako su kritike istaknule dramaturške slabosti, poput plitke karakterizacije likova i stereotipnog prikaza obiteljske dinamike, film je hvaljen zbog inovativnosti i hrabrog pristupa žanru rijetko prisutnom u hrvatskoj kinematografiji (Pavičić, 2011). Satirična kritika medija i kapitalizma, kao i alegorijski prikaz kulture ovisne o reality showovima, čini ga relevantnim i izvan granica lokalnog konteksta. Unatoč ograničenjima, *The Show Must Go On* osvojio je Zlatnu arenu za scenarij i specijalne efekte te postavio temelje za daljnje Marasovićeve projekte.

Vis-à-vis (2013)

Vis-à-vis je intimna metafilmska drama koja tematizira stvaralačku krizu

kroz priču o redatelju i glumcu izoliranim na otoku Visu dok pripremaju scenarij za novi film. Film je snimljen u nezavisnoj produkciji, bez potpore institucija poput HAVC-a, što je Marasoviću omogućilo kreativnu slobodu, ali i nametnulo produkciju izazove (Oremović, 2013). Minimalistički pristup rezultirao je naglaskom na snažnim glumačkim izvedbama Rakana Rushaidata i Janka Popovića Volarića, kao i na introspektivnim dijalozima koji istražuju granice fikcije i stvarnosti.

Kritike su pohvalile autentičnost dijaloga i prirodnost izvedbi, dok su vizualna estetika i upotreba glazbe pridonijeli atmosferi filma (Korbar, 2014). Iako nije postigao široku popularnost, *Vis-à-vis* je prepoznat kao jedno od najzrelijih Marasovićevih ostvarenja, s izrazitom sposobnošću da prenese emocionalne i umjetničke konflikte.

Goran (2016)

Goran je triler koji istražuje tamne strane ljudskih odnosa i obiteljskih dinamika, smješten u snježni i izolirani Gorski kotar. Priča prati naslovnog junaka, Gorana, vozača taksija, čiji se život drastično mijenja tijekom jednog snježnog dana. Film koristi mračne tonove i intenzivnu atmosferu kako bi prikazao erupciju nasilja i nepredvidivosti u inače mirnoj sredini.

Marasović se u ovom filmu odmiče od introspektivnog i metafilmskog pristupa koji je koristio u filmu *Vis-à-vis*, fokusirajući se na napetost i emocionalnu složenost. Kritičari su istaknuli inspiraciju skandinavskim trilerima poput *Farga*, dok su neki zamjerili filmu povremeno pretjerivanje u dramatizaciji i stilizaciji (Pavičić, 2016). Glumačke izvedbe, osobito Franje Dijaka, hvaljene su zbog autentičnosti i sposobnosti da prenesu unutarnje konflikte likova. Film je prepoznat kao važan korak u Marasovićevu karijeri, jer je pokazao njegovu sposobnost da istraži nove žanrove.

Šlager (2023)

Marasovićev posljednji nezavisni film, *Šlager* (2023), predstavlja introspektivnu ljubavnu dramu koja istražuje kompleksnost odnosa kroz prizmu nerazriješenih osjećaja i zajedničke prošlosti. Film prati redatelja Niku i njegovu bivšu djevojku Saru koji odlaze na Bledsko jezero raditi na scenariju temeljenom na njihovo vezi. Uz minimalistički pristup, film se odvija na svedenim lokacijama poput hotela i prostora oko jezera, uz završnu scenu snimljenu pored pulske Arene (Njegić, 2024).

Kritičari su istaknuli da *Šlager* uspijeva prenijeti univerzalno prepoznatljive emocije, a uspoređivan je s trilogijom Richarda Linklatera *Prije svitanja/sumraka/ponoći* zbog fokusa na dijalog i karakterizaciju likova (Pavlić, 2024). Film je hvaljen zbog snažnih izvedbi Lane Barić i Janka Popovića Volarića, koji su uz Marasovića supotpisali scenarij. Iako je film izazvao različite reakcije kod publike, mnogi su ga prepoznali kao nježnu i slojevitu priču o ljubavi, gubitku i umjetničkoj introspekciji. Marasović je ovim djelom dodatno učvrstio status jednog od najvažnijih nezavisnih autora hrvatske kinematografije.

Četiri analizirana filma Nevija Marasovića velik su doprinos raznolikosti nezavisne produkcije u hrvatskoj kinematografiji. Od znanstvenofantastične satire *The Show Must Go On*, preko introspektivne drame *Vis-à-vis*, mračnog trilera *Goran* do nostalgičnog *Šlagera*, Marasović se etablirao kao autor koji istražuje nove žanrove i narativne forme.

Marasović je snimio i dva filma uz potporu HAVC-a, kritički hvaljeni i nagrađivani *Comic sans* (2018) te mikoproračunski *Pamtim samo sretne dane* (2023), dakle ukupno 6 filmova u 15 godina, što ga čini trećim najproduktivnijim hrvatskim redateljem u 21. stoljeću nakon Dalibora Matanića (11 filmova) i Branka Schmidta (7 filmova).

© Zlatko Vidačković, FILMOVI.hr, 26. studenog 2024.

Tekst je objavljen uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti. Dozvoljeno prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.

